

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczono ubezpieczonemu okresu pracy od 14.09.1976 do 31.12.1998 w Zakładach (...), ponieważ świadectwo pracy z dnia 31.03.2005 r z adnotacją o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych nie spełnia wymogów formalnych – brak powołania na odpowiednie zarządzenia resortowe wraz z podaniem punktów odpowiadającym zajmowanym stanowiskom pracy.

Organ rentowy przyjął, iż wnioskodawca posiada staż sumaryczny w wysokości 25 lat.

/decyzja – k.8 akt rentowych/

W. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji i zaliczenie okresu zatrudnienia w Zakładach (...) do pracy w warunkach szczególnych .

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, argumentując, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. K. urodził się w dniu (...).

W dniu 20 grudnia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował 25 lat ogólnego stażu pracy.

/okoliczności bezsporne, wniosek – k. 1, karta przebiegu zatrudnienia – k. 7 akt ZUS/

W okresie od 14 września 1976 r do 31 marca 2005 r wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...), w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku:

- od 14.09.1976 – robotnika transportu wewnętrznego wydziału

-od 5.11.1979 – ślusarza remontowego

-od 1.10.1992 – nastawiacza maszyn

-od 1.01.1995 – ślusarza remontowego.

W okresie 27.10.1977 r do 16.10.1979 r odbył służbę wojskową. W świadectwie pracy wskazano, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze:

- 14.09.1976 – 26.10.1977 r – robotnik transportu wew.wydz.

-5.11.1979 – 30.09.1992. 1.01.1995-31.03.2005 - ślusarz remontowy

- 1.10.1992 -31.12.1994 – nastawiacz maszyn

/świadczenie pracy – k. 14 akt ZUS/

Do obowiązków wnioskodawcy na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego (woziciel niedoprzędu) należało m.in., rytmiczne dostarczanie potrzebnej ilości szpulek wrzeciennicowych, niedoprzędu na przędzarki obrączkowe, zbieranie i wywożenie czystych szpulek, zbieranie i segregowanie szpulek, obrywanie zwisających końców niedoprzędu.

/Zakres obowiązków - kserokopia akt osobowych zał. do akt/

Na stanowisku ślusarza remontowego do jego obowiązków należało , m.in. wykonywanie wszelkiego rodzaju prac związanych z remontem maszyn i urządzeń – wykonywanie remontu, demontażu, przenoszenie oraz montaż maszyn i urządzeń, montowanie, pasowanie i regulowanie części maszyn, podzespołów i zespołów, rozwiercanie otworów oraz nacinanie gwintów zewnętrznych i wewnętrznych, piłowanie i dopasowywanie klinów, kształtowanie osłon profilowych z blach, prętów i płaskowników,

/zakres obowiązków - kserokopia akt osobowych zał. do akt/

Ubezpieczony został przeszerogowany ze stanowiska ślusarza na stanowisko nastawiacza maszyn z uwagi na ujednolicenie systemu wynagradzania dla pracowników pozyskanych z Wydziału Przędzalni.

/ wniosek o przeszerogowanie - kserokopia akt osobowych zał. do akt/

Ubezpieczony został przeszerogowany ze stanowiska nastawiacza maszyn na stanowisko ślusarza remontowego z uwagi na to, że został przeniesiony do grupy remontowej, poznał maszyny na przędzalni, które wymagają już dokładnego przeglądu.

/wniosek o przeszerogowanie - kserokopia akt osobowych zał. do akt/

W Zakładach (...) była wytwarzana bawełna. Jako robotnik transportu wewnętrznego wnioskodawca pchał wózki o rozwoził przędzę.

Po odbyciu służby wojskowej jako nastawiacz maszyn naprawiał maszyny na hali. Naprawiał punkty, sprężyny, łożyska, ustawiał , regulował, smarował maszyny. Mimo zmiany nazwy stanowiska na ślusarza wykonywał te same czynności. Innych prac nie wykonywał. Na hali nie było klimatyzacji, było gorąco, był kurz z bawełny i panował hałas.

/zeznania wnioskodawcy – e – prot. 00:26:41 w zw. z 00:01:04- 00:13:34, zeznania świadka A. A. – 00:15:14 – 00:21:40, M. S. 00:21:40 – 00:26:34 – świadkowie pouczeni o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań mimo braku adnotacji w protokole skróconym /

W dniu 16 czerwca 2005 r zostało wystawione dla wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynikało, że w okresie 14.09.1976 r do 26.10.1977 r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: obróbka surowców włókienniczych i ich przędzenie na stanowisku robotnik transportu wewnętrznego, wymienione w wykazie A dziale VII poz. 1 pkt. 11 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładzie pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

/ świadectwo – kserokopia akt osobowych zał. do akt/

W dniu 16 czerwca 2005 r zostało wystawione dla wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynikało, że w okresie 5.11.79 r do 30.09.1992 r, 1.01.1995 – 31.03.2005 stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace budowlano – montażowe i budowlano remontowe na oddziałach będących w ruchu na stanowisku ślusarz remontowy, wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 25 pkt. 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładzie pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

/ świadectwo – kserokopia akt osobowych zał. do akt/

W dniu 16 czerwca 2005 r zostało wystawione dla wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynikało, że w okresie 1.10.1992 r do 31.12.1994 r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace obróbka surowców włókienniczych i ich przędzenie na stanowisku nastawiacz maszyn i urządzeń, wymienione w wykazie A dziale VII poz. 1 pkt. 13 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładzie pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

/ świadectwo – kserokopia akt osobowych zał. do akt/

Sąd dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do rozstrzygnięcia czy okres pracy ubezpieczonego- od 14.09.1976 do 31.12.1998 w Zakładach (...) był okresem pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Z treści przepisu art.32 ww. ustawy wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art.32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz.43), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww.

ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art. 32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W wykazie tym do pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone prace w postaci prac przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych(wykaz A dział VII punkt 4) oraz prace w postaci bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano – montażowe i budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (wykaz A dział XIV pkt. 25)

Także w ZARZĄDZENIU Nr MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego /Dz.Urz.nr 48 z 1987 r /, w dziale VII(w przemyśle lekkim) prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych- w poz. 4, wskazano stanowiska:

- konserwator maszyn i urządzeń (pkt. 47)
- nastawiacz maszyn i urządzeń (pkt. 48)
- robotnik transportu wewnętrznego (pkt. 50),

w poz. 1 dotyczącej obróbki surowców włókienniczych i ich przedzenie wskazano stanowiska:

- konserwator maszyn i urządzeń (pkt. 12)
- nastawiacz maszyn (pkt. 13)
- robotnik transportu wewnętrznego (pkt. 11),

oraz w dziale XIV w poz. 25 wskazano na bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano – montażowe i budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie: stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie.(pkt.1).

Regulacja § 2 rozporządzenia , statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Wcześniejsza emerytura jest dla powszechnego systemu świadczeń emerytalnych instytucją wyjątkową, określającą szczególne uprawnienia uprzywilejowanego kręgu podmiotów, stąd wymaga ścisłej wykładni i pewnego ustalenia przesłanek prawa. Należy jednak podkreślić, że brak świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie przekreśla ustalenia, że tego rodzaju praca była wykonywana. W szczególności ubezpieczony może wykazywać innymi środkami dowodowymi, że praca świadczona była w warunkach szczególnych. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się bowiem te same reguły dowodzenia, jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c., art. 232 k.p.c. Strony mają też prawo podważać moc dowodową dokumentów, w tym także świadectwa pracy, które jest dokumentem prywatnym i podlega ocenie przez sąd zgodnie z zasadami art. 233 § 1 k.p.c. W postępowaniu sądowym nie jest dopuszczalne oparcie się wyłącznie na zeznaniach świadków, w sytuacji, gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 20 lipca 2016 r, III AUa 690/15, LEX nr 2121869 /.

W sprawie o emeryturę w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdzie przedmiotem ustaleń sądu ma być charakter zatrudnienia, dokonywanie ustaleń stanu faktycznego odbywa się z reguły poprzez przeprowadzenie dowodów osobowych oraz - o ile to jest możliwe - dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Osobowe źródła dowodowe (w tym zarówno zeznania świadków, jak i strony procesowej) muszą być skonfrontowane z istniejącą dokumentacją i dopiero uzyskanie przekonania graniczącego z pewnością co do przebiegu zatrudnienia, może pozwolić na pozytywne rozstrzygnięcie o prawie do emerytury. Ocena osobowych źródeł dowodowych musi być przy tym wolna od jakiegokolwiek dowolności, uwzględniając reguły logiki oraz zasady doświadczenia zawodowego./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 27 października 2016 r III AUa 41/16 LEX nr 2151525/

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

W orzecznictwie (por. np. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998 nr 21, poz. 638) przyjmuje się, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury w niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z rozważań zawartych w tym orzeczeniu należy wyprowadzić nadto wniosek, iż - ze względu na charakter omawianego świadczenia (wcześniejsza emerytura) - przepisy rozporządzenia należy wyklądać ściśle.

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równoległe wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy. Oznacza to, że nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 18 kwietnia 2016 r. ,III AUa 1636/15, LEX nr 2044356/.

Mając powyższe na uwadze Sąd na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków i z przesłuchania wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z dostępnej dokumentacji osobowej ze spornego okresu zatrudnienia. W ocenie Sądu zeznania świadków i wnioskodawcy są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają, nadto nie są sprzeczne z dokumentacją osobową.

Z ustaleń poczynionych na podstawie zgromadzonego w ten sposób materiału dowodowego wynika, że w spornym okresie zatrudnienia ubezpieczony zajmował stanowiska związane z pracą przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych oraz bieżącą kontrolą urządzeń, pracami remontowymi na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Z dokumentacji osobowej wynika, że zajmował stanowiska robotnika transportu wewnętrznego, nastawiacza maszyn i ślusarza remontowego. Zostały wystawione świadectwa dla wnioskodawcy wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres.

Do obowiązków wnioskodawcy na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego (woziciel niedoprzędu) należało m.in., rytmiczne dostarczanie potrzebnej ilości szpulek wrzeciennicowych, niedoprzędu na przędzarki obrączkowe, zbieranie i wywożenie czystych szpulek, zbieranie i segregowanie szpulek, obrywanie zwisających końców niedoprzędu.

Na stanowisku ślusarza remontowego do jego obowiązków należało, m.in. wykonywanie wszelkiego rodzaju prac związanych z remontem maszyn i urządzeń – wykonywanie remontu, demontażu, przenoszenie oraz montaż maszyn i urządzeń, montowanie, pasowanie i regulowanie części maszyn, podzespołów i zespołów, rozwiercanie otworów oraz nacinanie gwintów zewnętrznych i wewnętrznych, piłowanie i dopasowywanie klinów, kształtowanie osłon profilowych z blach, prętów i płaskowników.

Ubezpieczony został przeszerogowany ze stanowiska ślusarza na stanowisko nastawiacza maszyn z uwagi na ujednolicenie systemu wynagradzania dla pracowników pozyskanych z Wydziału Przędzalni, natomiast ze stanowiska nastawiacza maszyn na stanowisko ślusarza remontowego z uwagi na to, że został przeniesiony do grupy remontowej, poznał maszyny na przędzalni, które wymagają już dokładnego przeglądu.

W Zakładach (...) była wytwarzana bawełna. Jako robotnik transportu wewnętrznego wnioskodawca pchał wózki o rozwoził przędzę. Po odbyciu służby wojskowej jako nastawiacz maszyn naprawiał maszyny na hali. Naprawiał punkty, sprężyny, łożyska, ustawiał, regulował, smarował maszyny. Mimo zmiany nazwy stanowiska na ślusarza wykonywał te same czynności. Innych prac nie wykonywał. Na hali nie było klimatyzacji, było gorąco, był kurz z bawełny i panował hałas.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje zatem, że ubezpieczony zajmował się pracami związanymi z pracą przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych (robotnik transportu wewnętrznego, konserwator maszyn, nastawiacz maszyn) oraz bieżącą kontrolą urządzeń, pracami remontowymi na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie i stanowiły one pracę w warunkach szczególnych.

Reasumując z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytury określone w art.184 ust.1 ww. ustawy, bowiem okres zatrudnienia w spornych zakładach w warunkach szczególnym daje wnioskodawcy ponad 15 lat pracy w takich warunkach. Pozostałe warunki nie były sporne między stronami.

Wniosków dowodowych mających wykazać okoliczności przeciwne organ rentowy nie zgłosił.

Wobec powyższego podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury.

O dacie przyznania prawa do emerytury, Sąd orzekł na podstawie art. 100 w zw. z art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznając prawo do emerytury od dnia 17 stycznia 2017 roku, w związku ze spełnieniem w tym dniu wszystkich przesłanek uprawniających o świadczenia (ukończenie 60 roku życia).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS wraz z aktami rentowymi